

Б Б О Б Л У Ш К Я.

Гидѣхъ вчера катъ искочи
По фистанчи на братца,
Имала си чюдни очи,
Захарени устица:

Позаслѣ се, и омаанъ
Позапрѣхъ се азъ предъ васъ,
Проговори, и не знаехъ
Ангелски ли беше гласъ. —

Увѣрихъ се, ангелъ ты си,
И на ангелска снага
Бидѣхъ райско цвѣте виѣси,
Два кар-тона на драга.

Ангели сѣ милостивни,
Като тѣхъ вѣди и ты;
Райско цвѣте харижи ми
Зарадъ мене да цвѣти.

Дозволи ми за да слѣжъ